

A pörök lavinája indul meg a házikezelésbe veti színház körül.

Házikezelésbe veszik az összes vidéki színházakat?

(A Délmagyarország munkatársától.) A házikezelésbe szánált szegedi színház ügyét még mindig úgy kezeli a város tanácsa, mint a legbizalmasabb természetű személyi ügyeket: szigorúan zárt ajtók mögött, a nyilvánosság teljes kizárásával, vagy mint a városi kezelés alatt álló közüzemek ügyeit a központi üzemigazgatóság. Csütörtökön délelőtt, a rendes tanácsülés után Fodor Jenő tanácsnok a polgármesteri szoba

párnázott ajtói mögött

referált a színházszanálás újabb fejleményeiről. A zárt ülés közel másfél óráig tartott. Utána Fodor Jenő tanácsnok a következőket közölte a nyilvánossággal:

— Faragó Ödön lemondott igazgatói megbízatásáról, a színházat a tanácsnak visszaadta és felmentését kérte. A tanács ezt a bejelentést tudomásul vette, Faragó lemondását elfogadta és kimondotta, hogy a színházat további intézkedésig házikezelésbe veszi, vezetésével pedig engem bízott meg. Faragó Ödönt a város művezetőként alkalmazza erre a szezonra haszonrészesedést és fixfizetést mellett, vele éppen egy szerződést köt, mint a szintársulat tagjaival. A színészekkel, még pedig azzal az ötvenkettővel, aki nem kapott végkielégítést, holnap,

pénteken kötöm meg az új szerződést redukált gázsik mellett.

A színészegyesület vezetőségével Budapesten megegyeztem, hogy augusztus végéig szerződött a város a színészeket, de az utolsó hónapban valamennyit teljes fizetéssel szabad-ságoljuk. A jövő évi szervezkedést augusztus elején már megkezdjük.

A város nemcsak Szegedre, hanem Szeged nyári állomására, Vásárhelyre is kér koncessziót a kultuszminisztertől.

Faragó lemondásának tudomásulvételéről szóló tanácsi határozatot ezzel a koncesszió iránti kérelemmel együtt terjesztjük majd fel az országos színészegyesülettel.

Elmondotta még Fodor Jenő, hogy a színházat azért vette a város »további intézkedésig« házikezelésbe, mert úgy a színészegyesületben, mint a kultuszminisztériumban az a terv, hogy

az összes vidéki színházakat házikezelésbe vétetik a városokkal, mert a vidéki színészet sorsa csak így látszik biztosíthatónak.

Fodor tanácsnok valószínűnek tartja, hogy a házikezelés előreláthatóan nagyon sokáig megmarad a szegedi színházban.

Fodor Jenő tanácsnok teljhatalmu intendánsa lett a városi színháznak. A pénzügyi kezelést Bauer Zoltán városi számvevőre bízta a tanács. Elhatározott szándék, hogy radikális reformokkal fokozzák, helyesebben akarják fokozni a színház jövedelmezőségét. Az első lépés

a szabadjegyek számának redukálása és a különböző kedvezmények megszüntetése.

Ezenkívül nem adja albérlésre a város a színházi ruhatárát, a ruhatáros nőket fixfizetéssel alkalmazza, szó van arról is, hogy talán már a jövő hónapban kísérletet tesznek a helyárák leszállításával is.

Operaelőadások

tartására a házikezelők nem nagyon gondolnak. Legfeljebb egy-két operaelőadásra számíthat már csak ebben az évben a közönség, arra is csak úgy, ha olcsó vendégeinkhez jut a színház, mert a társulat szólóénekeseit kivétel nélkül B-listára helyezték és végkielégítve elbocsájtották. Csak a kórus maradt meg, az is csonkán.

A tanács csütörtöki határozatával azonban nincs elintézve azoknak a színészeknek az ügye, akik akarataik ellenére, vagy kényszerhelyzetükben kerültek B-listára. Valószínűleg

a pörök egész lavinája

indul meg Faragó Ödön ellen, aki a szezon

végéig szerződött le ezeket a színészeket. Lehetséges azonban, hogy ezek a színészek a város ellen is pört indítanak. A jogászok véleménye egyelőre megoszol arra vonatkozólag, hogy a város felelős-e anyagilag ezeknek a színészeknek a szerződéséért. Egyesek szerint jelelős és ezt a felelősséget akkor vállalta el, amikor Simkó Elemér tb. főügyész a város kontra Andor Zsigmond-féle pör tárgyalásán kötelező nyilatkozatot tett, hogy Andor szerződésének bírói felbontása esetén a város gondoskodik arról, hogy az új igazgató az Andor-féle társulat tagjait átvegye, abban az esetben pedig, ha a színházat házikezelésbe venné a város, a színészeket szintén átveszik.

— Igaz ugyan — mondotta érdeklődésünkre az egyik ismert nevű szegedi ügyvéd —, hogy a város Faragó Ödönnel tényleg átvette a színészeket, azonban jogilag nagyon vitatható, hogy ezzel, tekintve a most bekövetkezett eseményeket, teljesítette-e a pör folyamán tett kötelező nyilatkozatát. Ennek a nyilatkozatnak ugyanis kétségtelenül az volt a célja, hogy

a bíróságot szociális szempontból megnyugtassa,

hogy abban az esetben, ha Andor szerződése megszűnik, a szintársulat tagjainak megélhetése a szezon végéig biztosítva lesz. Faragó Ödön, mint az események megmutatták, nem tudta teljesíteni a színészekkel szemben vállalt szerződési kötelezettségét és ezért lemondott a színházról. A színészek így ismét szerződés nélkül maradtak. El lehet képzelni igen könnyen olyan bírói felfogást, amely

Egy összeomlott szegedi kurzusbank élete a bíróság előtt.

A törvényszék megkezdte a főtárgyalást a Gazdasági Bank igazgatóinak bűnügyében. — Az első nap Moravek igazgatót és König Pált hallgatták ki.

(A Délmagyarország munkatársától.) Két évvel ezelőtt — mint még emlékeztet — nagy feltűnést keltett a Szegedi Gazdasági Bank összeomlása. Több feljelentés folytán a szegedi törvényszék Gömörj-tanácsa csütörtökön kezdte meg ebben az ügyben a főtárgyalást, amelyet két évig tartó vizsgálat előzött meg. A tárgyalás előreláthatólag három napot fog igénybe venni, mert több mint 40 tanút fog-nak kihallgatni.

A konjunktúra idejében

egy pesti kurzusbanknak,

a Transorient-nek egy főhivatalnok jelent meg Szegeden a bank megbízásából, hogy egy pénzügyi intézetet létesítsen. A főtisztviselő két pénzeszoporttal tárgyalta és az egyikkel sikerült is megállapodásra jutnia. Így alakult meg a Szegedi Gazdasági Bank, amelynek elnökévé Bokor Pál helyettes polgármestert választották. Vezérigazgató a pesti kiküldött, Moravek István lett.

A vállalat átvette rögtön a pénzeszoport régi üzemét, a Szegedi Mezőgazdasági Részvénytársaságot és felállított egy gabona- és faosztályt. A konjunktúra közben lejárt, a vezérigazgató, az ügyvezető igazgató és a gabonaosztály főnöke, mint

vádoltak

a törvényszék elé kerültek. Okirathamisítás, sikkasztás és vétkecs bukás miatt adott ki vádiratot az ügyészség.

A törvényszék elsőnek Moravek István és Katz Elek ügyvezető igazgató ellen folytatja le a tárgyalást, akik ellen három rendbeli sikkasztás miatt emelt vádat az ügyészség. Unger József gazdálkodó maga és ismerőse Székula József és Récei Sarolta részére Nemzeti Bank részvényeket rendelt — mondja a vádirat —. A bank vett is Nemzeti részvényt, de saját részére. Az összeomláskor ezeket a részvényeket értékesítették, a felek színét se látták. Ebben az ügyben több tanu jelent meg és így a törvényszék a tárgyalást erre az elkövetett részre elnapolta. Ezután megkezdte a törvényszék a tárgyalást Moravek István és König Pál ellen emelt

fizrendbeli sikkasztás

szerint azzal, hogy a város házikezelésbe vette a színházat,

újra feltámadt a színészekkel szemben az Andor-pör során vállalt szociális kötelezettsége.

Valószínűleg erre gondolt is a város. Ezért rendezte úgy a dolgot, hogy a színház átvételének ne legyen üzletátruházás jellege, azért nem vette közvetlenül Faragótól házikezelésbe a színházat, hanem ezt csak akkor tette, amikor Faragó lemondott. Fontos ugyan a forma is az ilyen tranzakcióknál, de itt nyilvánvaló a jogi rabulisztika.

A város tehát el lehet készülvén arra, hogy a végkielégített színészek egy része pört indít nem csak Faragó, hanem a város ellen is. De szó van arról is, hogy a B-listás színészek, mint érdekelt felek beleavatkoznak abba a pörbe is, amely Andor és a város között folyik és jelenleg a felebbviteli bíróság előtt van és amelybe Faragó Ödön is beleavatkozott. A színészek ugyanis úgy vélik, hogy abban az esetben, ha a felebbviteli bíróság előtt a város elvesztené a pört, akkor érvénybe lépne Andorral kötött szerződésük, nekik tehát így érdekük, hogy a város ne legyen pörnyertes.

Megkérdeztük ezután Fodor Jenőt, hogy mint teljhatalmu intendánsnak

mi a kulturális programja:

— Azt adunk majd a közönségnek, ami kell neki — mondotta röviden Fodor tanácsnok.

— A közönségnek leginkább könnyű fajslyu malacságok kellenek — jegyeztük meg.

— Ha krumplicuszpájk kell neki, hát azt kap — fejezte be programját a szegedi színház intendánsa.

ügyében.

Moravek az elnök kérdéseire előadta, hogy

a vállalat vezetésében nagy volt a viszálykodás és torzalkodás, az igazgatóság több tagja hatalmas kedvezményeket követelt a kosztipénz terén.

Az elnök az elején mindent ígért, amikor pedig szükség lett volna pénzre, azt a választ kaptam: Honnan vegyék? Sok kifogás volt ifj. Bokor Pál ügyészsége ellen is, az igazgatóságból többen dr. Winkler Imrét akarták ügyésznek.

Moravek ezután rátért a vádirat egyes pontjaira, amelyek a következők: Váltóhitelt nyújtott hitelképtelen egyéneknek, lelt vásárolt és azt nagyobb árfolyamon adta át a banknak, az igazgatóságot a bank helyzetéről tévesen informálta, a Pénzügyi Központnak hamis nyers mérleget küldött, amikor a bank tőkét akart emelni, saját részére nagyobb összeget vett fel a pénztárból igazgatói belecselezések nélkül, értéken felül vásárolt és ezekkel az igazgatóságot kétfélekoronával megkárosította. Vádolva van továbbá hűtlen kezeléssel és sikkasztással, mert az ügyészség szerint letétbe tett értékpapírokat eladott és elzalogosított.

Moravek István

a vád egyik pontjában sem érzi magát bűnösnek.

Az igazgatóság volt mindennek az oka, a Mezőgazdasági Részvénytársaság átvétele már az elején megingatta a vállalatot, mert nem volt rentábilis vállalkozás.

Forgó tőke csak a bankba helyezett kosztipénz volt, mely után legalább fél százalékkal többet fizettek, mint más bank.

A jó mérleg kimutatás csak a hitel megerősítését szolgálta, különben neki az igazgatóság mindenben szabad kezét adott. Saját részére nem vett fel pénzt, csak mint vezérigazgató, hiszen elegáns butorra volt szüksége, mert pesti bankmegbízottakkal a lakásán tárgyalt. Az igazgatóság tudtával számlájára vett